

Улітку делегація учнів та вчителів Малобілозерської школи-інтернату «Дивосвіт» здійснили незабутню подорож до міста Плятерув (Польща). За час поїздки між українською та польською молоддю зав'язалися справжні дружні стосунки. Тож, коли прийшов час прощатися, наші нові друзі подарували нам на згадку частинку Польщі – 200 саджанців листяних і хвойних дерев. А почалося все з відвідин місцевого лісництва, де поряд із справжнім лісом є окремо відведена територія зі спеціальними умовами для вирощування молодих дерев. Саме тут керівники лісництва Забужжя дозволили учням школи м. Плятерув власноруч висіяти назбирані ними насіння дерев. Діти самі доглядають за ними і час від часу працюють на своїх ділянках.

Для наших вихованців це стало справді незабутнім і корисним досвідом. Крім того, вони дізналися багато цікавого про місцеву флору і фауну, технологію вирощування певних видів дерев і рослин та догляд за ними. Багато приємних вражень залишила в серцях

Росте сад – міцніє дружба!

Написав Admin

дітей ця зустріч. З думками про новий сад вихованці везли молоді саджанці на батьківщину.

І от з першими весняними променями почалася спільна робота учнівського та педагогічного колективу школи. На пришкольній території було відведено місце, де планується створити справжній Парк дружби. Розподіливши обов'язки між собою, учні, на диво, дружно і злагоджено працювали: робили рядки для саджанців, подавали й тримали деревця під час садіння та поливали їх водою. Скоро своїм листям тут шелестітимуть дуби, клени, горіхи, берези, каштани, яблуні.

Роботи було чимало, та за дружньою працею час спливав непомітно. І коли вже роботу було закінчено й прибрано інструменти, діти ще певний час стояли серед молодих насаджень майбутнього місця відпочинку. Мабуть, кожен із них у той момент на хвилинку

Росте сад – міцніє дружба!

Написав Admin

уявив собі, якими стануть ці маленькі деревця через кілька років, як згадуватимуть їх учні, що навчатимуться у цій школі вже після них. І від того ставало так приємно на душі...

Дивлячись на цих дітей, хочеться вірити, що після того, як вони власноруч посадили хоча б одне дерево, ні в кого із них не підніметься рука, щоб його зламати.

Яскравою згадкою залишилася для дивосвітівців екскурсія до м. Плятерув. Втім, на цьому наша дружба не припиняється, попереду – нові зустрічі, нові звершення і досягнення.

Наталія Канюка, вчитель школи-інтернату «Дивосвіт»